

XXII. évf. 2. szám

2002. november

ára 50 Ft

ZSEBZSIRÁF

MOBILITÁS

AKIRE BÜSZKÉK
VAGYUNK

GEZASPCET

STEREOTÍPIA

Zsebzsiráf

A SZENT ISTVÁN EGYETEM JÁSZBERÉNYI FŐISKOLAI KARÁNAK LAPJA

Beköszönő

Üdv' Néktek, kedves olvasók, kik oly epekedve vártátok kedvenc újságotok legújabb számát.

Újra itt van... Persze nem a nagy csapat, hanem az a lap, amely reméljük, a nagy várakozás után ismét elnyeri tetszéseteket. S ha nem - nos, még mindig töretlen kedvvel várjuk a (le)építő kritikát...

Számítunk rád, véleményedre, hogy még jobb, még szebb legyen a Mi újságunk.

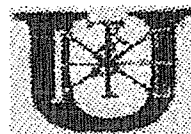
Reméljük, Ti is így gondoljátok, s elhalmoztok minket élménybeszámolókkal, versekkel, stb., amit Ti szeretnétek látni, olvasni a lap hasábjain. Itt a lehetőség, csak ki kell használni!

Addig is kellemes karácsonyi ünnepeket, és boldog új évet kívánunk!

- a szerk. -

A LAP MEGJELENÉSÉT A KARI
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT
ELNÖKSÉGE TÁMOGATTA

ZSEBZSIRÁF

A Szent István Egyetem
Jászberényi Főiskolai Kar Lapja

Főszerkesztő:
Farkas Edit
(Humor)

A szerkesztőbizottság tagjai:

Laczkó Gábor
Lipták Balázs
(Címlapterv)
Marék Csaba
(Sport)
Szalay Gergely
Tanárki Dávid
(Fotók)
Tokár Diána

Felelős kiadó:
Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Kar
Hallgatói Önkormányzat

Tördelés:
Farkas Edit

Szedés:
Tokár Diána

Levélcím: Zsebzsiráf, SZIE-JFK
5102 Jászberény, Rákóczi út 55.
Telefon: 06-30/365-68-16
E-mail: zsirafzseb@freemail.hu

Megjelenik 450 példányban

Lap. eng. szám: III/ISK./141/SZO/1988.

Készült:
Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény

Felelős vezető:
Purda József

A szerkesztőség tagjai a lapban megjelent írások
szellemiségével nem minden esetben értenek egyet!

85 év emlékére

Jászberényben az I. világháború okozta súlyos gondok ellenére is foglalkoztatta a közélet vezetőit egy tanítóképző intézmény létesítésének gondolata.

Gróf Apponyi Albert vallás- és közoktatásügyi miniszter 1917-ben már 36. éve képviselte a várost az országgyűlésben. A világháború alatt 3 új tanítóképző intézetet is létesített. Majd a helyi kezdeményezők felvetették a 4. tanítóképző Jászberényben alapításának kérdését.

1917. október 11-én - 85 évvel ezelőtt - a város képviselőtestületének, a város testületei jeles személyiségeinek a jelenlétében a Kossuth úti egyemeletes népiskolában, az ún. Morgóban megnyílt a jászberényi állami tanítóképző intézet. Rá egy hónapra a polgármester javaslatára a rendkívüli közgyűlés úgy határozott, hogy a Rákóczi úton - főiskolai karunk mai helyén - díjmentesen átad a tulajdonából közel 5.5 kat. hold területet a létesítmény építésének céljára.

Pinkert Zsigmond volt Jászberényben a kezdet legnehezebb időszakában a közösségteremtés és a minőségi oktatás megalapozója.

Balázs Béla 1920-ban a zilahi tanítóképzőből került Jászberénybe. 1921-ben ő lett 9 évig a tanítóképző igazgatója. 1930. június 12-én hivatalosan átadták Jászberényben az új Tanítóképző Intézetet. Balázs Béla után Móczár Miklós lett a következő 11 évben az intézet igazgatója.

1942-ben Vágó Elemér gyakorlóiskolai tanító megszervezte az intézményben az első jászági népfőiskolát.

Andrási Béla 1949-től 1978-ig, 29 éven át volt a tanítóképző igazgatója, majd főigazgatója. Legnagyobb érdeme, hogy kiharcolta, hogy az 1959-ben elnöki tanácsi rendelettel megszüntetett középfokú tanítóképzés során intézetünk nem jutott több, igen jó hagyományokkal rendelkező intézmény sorsára, s felsőfokú tanítóképző intézetté vált. A metodikai kutatócsoportnak, az integrált anyanyelvi nevelés kimunkálásában elért eredményei országos elismertséget váltottak ki, s Jászberényben több országos szakmai konferencia helyszínévé vált. Szintén Andrási Béla érdeme volt,

hogy 1970 őszén az intézetből kiköltözhetett a gyakorlóiskola az intézmény területén felépült új épületbe, vagyis megkezdődött a tanítóképzés strukturális átalakulása.

Az 1960-as évek második felétől dr. Fábián Zoltán volt a metodikai kutatások, a képzési színvonal újításainak motorja. Iskolánkat 1975. szeptember 1-jén Tanítóképző Főiskolává minősítették. 1978-tól 1989-ig vezette főigazgatóként főiskolánk közösségét. Hosszú éveken át a Főigazgatói Kollégium elnöke volt. Kezdeményezte és koordinálta a tanítóképzést kiegészítő óvodapedagógiai szakkollégiumot, főigazgatása idején folyt főiskolánkon az értékközvetítő és képességfejlesztő tanítóképzési kísérlet. Kezdet bontakozni főiskolánk külföldi kapcsolatrendszere.

Az 1994. évi kormányrendelet 4 évre emelte és szakokra tagolta a tanítóképzőkben folyó munkát. Megjelentek az angol, német, francia és japán lektorok. Ekkor alakult nappali tagozaton önálló szakká a könyvtár-művelődésszervező, a művelődésszervező és a szociálpedagógia szakok. 1995 januárjában indult dr. Notheisz János szervezésében - Gödöllővel együttműködve - Csíkszeredán két egymást követő évfolyamon a levelező (távoktatási) 3 majd 4 éves tanítóképzés. 1996 elejétől az OKKER-rel együttműködve Budapesten végzik egyes szakok (kiegészítő tanítói, idegen nyelvi, könyvtáros, művelődésszervező) képzését.

Dr. Benedek Sándor 1994-től, főigazgatóvá kinevezése után az intézményi struktúra újraszervezésével, a tanszékeket jobban összefogó intézetek alakításával elérte, hogy a gödöllői egyetem integrációs törekvéseibe betagozódva a Jászberényi Tanítóképző Főiskolát az Országgyűlés 2001. január 1-jei hatállyal a megalakult Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karaként egy minőségben és volumenében merőben más intézményrendszerbe integrálja.

TDK

A Tudományos Diákköri Konferenciát 2002. november 27-én 14 órától az Apponyi-teremben tartották. Idén tizenhat dolgozat érkezett, melyeket Somodi Mihály, Dávid Ágnes, Dósa Emőke, Gellért Zsanett, Kocsis Erika Szab Katalin, Jancsó Henriett, Gyarmati Szilvia, Rádi Orsolya, Husznay Mónika, Oláh Márta, Szabó Krisztina, Csuhai Katalin, Nagy Róbert, Sári Renáta és Somodi Zsolt készített el. A konferenciát Dr. Szabados Lajos kari főigazgató úr nyitotta meg, majd a pályázók 10-10 percben mutatták be munkáikat. A háromfős zsűri (elnök: Farkas Ferenc) értékelése alapján az első helyet Sári Renáta: "Az ugróerő vizsgálata egy testnevelés és egy normál tantervű általános iskola 4. osztályában és az eredmények összehasonlítása egy húsz évvel korábbi vizsgálattal" című dolgozata nyerte, a második helyezett Oláh Márta: "Falusi erdőélés, erdőgazdálkodás Gömörszőlősen" elnevezésű írása, a harmadik helyezett pedig Szabó Krisztina: "Gondolkodási zavarok a matematikában" című munkája lett - eredményeikhez gratulálunk. A konferenciát Dr. Barczy Attila SZIE TDT elnökének beszéde zárta. A rendezvényt Sebőkne dr. Lóczi Márta kari TDK vezető, a hallgatók részéről pedig Vass Rita TDK titkár szervezte és bonyolította le, munkájukat ezúton is szeretnénk megköszönni.

HÖKE

Főiskolai bizottságok

Bemutatunk pár főiskolánkon működő némi kreativitás, és kedvet érzel hozzá, bizottságot azért, hogy tisztában legyetek azzal, jelentkezhetsz a HÖK irodában. mi is az az érdekképviselő.

A *Kari Tanács* a főiskola legfőbb döntéshozó szerve. A tanári kinevezéssel, új szakok akkreditálásával, a beiskolázással, a kar és az egyetem gazdasági és a felsőoktatásban betöltött helyzetével, és minden éppen aktuális témával foglalkozunk havi egyszeri üléseinken.

Tanulmányi, Jegyzetellátó és Fegyelmi Bizottság. Tagjai 50%-ban tanárok, 50%-ban hallgatók (5-5 fő). Félévenként kétszer, maximum háromszor ülésezünk. Az egyéni tanulmányi rend kérelméről, az évhalasztásokról, más főiskoláról való átvételről döntünk.

A *PR Bizottság* a főiskola megjelenését szeretné új köntösbe bújtatni. Ha van benned

A *Diákjóléti Bizottság* a hallgatók részére juttatott állami támogatások szétosztásáról rendelkezik.

És végül néhány hasznos információ:

A főiskola honlapjának címe: www.jtkf.hu

Az egyetem honlapjának címe: www.szie.hu

Ha kíváncsi lennél, hogy mitől is vagyunk egyetem, és mi a többi 9 kar.

A HÖK fogadóórája minden hétfőn 18.00-tól az irodában.

HÖKE

DiákCentrum

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban a SZIE-JFK DiákCentrumának vállalt céljairól és feladatairól szeretnénk néhány szót szólni.

Elöljáróban egy piciny "történelem": a mi DiákCentrumunk útja a 2000/2001-es tanévben kezdődött az akkori III. évfolyamos szociálpedagógus hallgatók és természetesen szeretett tanszékünk közreműködésével. :-)

A DC egy ún. diáktanácsadó és kortárssegítő csapat, melynek "filozófiája" a következő: a fiatalok segítése azon a szinten, ahol igénylik, és a megkívánt mélységben. Építve a korosztály erősségeire, kihasználva a kortárstámogatás előnyeit.

Céljaink:

Elősegíteni a tanulók (különösen szeretett "golyáink") beilleszkedését, növelni a tanulási hatékonyságot.

Támogatni a jövőre, a pályára, a munkavállalásra való felkészülést.

Hozzájárulni az életminőség színvonalának emeléséhez.

Röviden: aktívan közreműködni annak érdekében, hogy a hallgatók főiskolán töltött ideje (szabadideje) minél kellemesebben és tartalmasabban teljen. Ezáltal tanáraink, oktatóink munkáját is megkönnyíteni, hiszen elégedett(ebb)

hallgatókkal könnyebb együtt dolgozni. :-)

Aktuális feladatunk: szeretnénk segíteni I. évfolyamos társainknak eligazodni a kreditrendszer sűrűjében, illetve minden hallgatónak a vizsgaidőszak alatt felmerülő kisebb-nagyobb problémáinak leküzdésében.

Ezen kívül sok egyéb ötletünk, tervünk van még mind a félév hátralevő kis szabadidejére, mind a következő szorgalmi időszakra.

Itt szeretnénk megjegyezni, hogy szeretettel várunk kis csapatunkba minden olyan hallgatót (évfolyamra, szakra, tagozatra, műv. területre, nemre, hajszínre, stb. való tekintet nélkül :-)), aki úgy érzi, szívesen részt venne ebben a munkában, programban.

Előre is köszönjük az érdeklődőknek, illetve ezúton szeretnénk köszönetet mondani a főiskola vezetőinek, a szoc.ped. tanszéknek, a HÖKE, KOB, DJB szervezeteknek az eddigi munkánkban nyújtott segítségükért és támogatásukért!

Emlékeztetül a DC helye: "B" épület, földszint (meg lehet közelíteni a főépület és a tanszék közötti utcára nyíló ajtó felől is).

Keressétek plakátjainkat a hirdetőtáblákon, érdeklődjétek a fogadóórák felől az irodában, vagy a szoc.ped. tanszék portáján.

Várunk mindenkit szeretettel!

tegyerek

A hallgatói szervezetek és tagjaik

Hallgatói Önkormányzat (HÖK):

Kovács Kíra elnök
Fazekas Norbert elnökhelyettes
Kovács Ildikó gazdasági ügyvezető
Lipták Balázs külügyi referens
Kovács Zoltán kultúrreferens
Halász Melinda kultúrreferens
Polgár Dániel sportreferens

Czompó Judit KOB-titkár
Nyíri Noémi DJB-elnök

Kollégiumi Bizottság (KOB):

Gede Norbert
Kiss Szilvia
Gyenes Eszter
Gyürék Gábor
Kurilla Éva Viktória
Jambrik Zsuzsa

Diákjóléti Bizottság (DJB):

Lagzi Bernadett
Hegedűs Aletta

Örömmel tudatjuk a kedves (és lelkes) olvasóinkkal, hogy ebben a számunkban két rejtvény is megfejtésre vár! És ami még nagyobb öröm: értékesebből értékesebb nyereményeket sorsolunk ki! A sorsoláson bárki részt vehet, aki a megoldást ÉS a pályázati szelvényt eljuttatja valamelyik szerkesztőnknek...

Logika

Egymás mellett lakik öt ember. Különböző nemzetiségűek, mind más színűre festette a házát, máshogy szeretnek közlekedni, más a kedvenc italuk, és más-más állatot tartanak. Az alábbi információk segítségével állapítsd meg, hogy kié a hal!

A brit a piros házban lakik. A sárga házban élő szívesen A norvég a kék ház mellett él.
A svéd kutyát tart. A dán teát biciklizik. Aki busszal jár, A fehér a zöld ház mellett balra
iszik. A német vonaton szeret papagájt tart. A férfi, aki a van. Aki autózik, annak a
utazni. A norvég az első házban középső házban él, tejet iszik. szomszédja vizet iszik. A férfi,
él. A zöld házban élő kávét iszik. Aki autózni szeret, az mellett akinek lova van, az mellett él, aki
Aki sétálni szokott, a sört szereti. lakik, akinek macskája van. biciklizik...

Kétbetűsek:

ÁR, BL, ÉT, GO, ÍZ, ME, ÓZ, ZC,

Hárombetűsek:

ALÁ, ÁLL, MEG, NEM, IRT, ISZ, MEL, SII,
SÖT, SZÍ,

Négybetűsek:

AMÁL, APOL, BAGÓ, KAJA, NUSI, ÓMEN,
SLAG, TATA,

Ötbetűsek:

AKALI, ÁLLÁS, FONAL, KONOK, LAKTA,
LEEJT, MENTI, MITRA, NAIVA, RONTÓ,
SMOKK, TROPA, ZOKON, ZSUGA,

Hatbetűsek:

ALAKÍT, ALIGHA, BAGZIK, FELHOZ,
ISZLÁM, LEELŐZ, MEGRÁG, ÓRAADÓ,
ÓVÁROS, SZÁLKA, TUSSOL, VEKTOR,

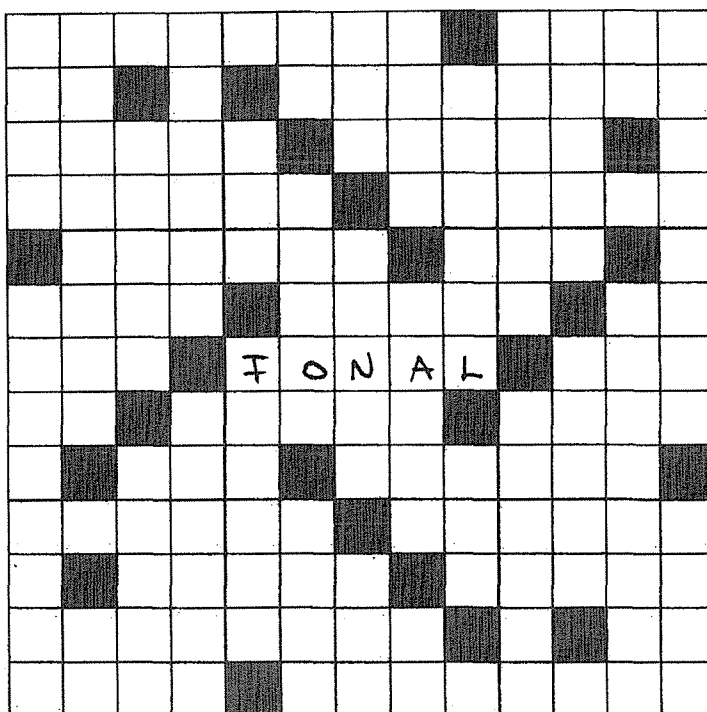
Nyolcbetűsek:

ABESSZIN, ÁBRÁZOLÓ, BELEVARR,
CSUTAKOL, ÍZESÍTÉS, KIÁGAZÁS,
LÁZRÓZSA, ÓLOMSZÍN, TALÁLTUK.

Plusz poén

Vihar után

-A maguk házát is megrongálta a tornádó,
szomszéd?
-Fogalmam sincs, még...

Zsebszír

Logika

Pályázati szelvény

Zsebszír

Plusz poén

Pályázati szelvény

A "daloló" portás

Előző számunkban közzé tettük egy felmérés eredményét, amelyben arra voltunk kíváncsiak, melyik kollégiumi portás a legkedvesebb számotokra.

Most megkérdeztük a másik oldalt is: új sorozatot indítunk útnak, melyben a kollégiumi portások véleményének adunk hangot. Bepillantást nyerhettek élményeikbe, életfelfogásukba és részleteket tudhattok meg életük alakulásáról.

Következő számainkban olvashattok Zsuzsika néniről, Mancika néniről, Laci bácsiról és Sanyi bácsiról is. Az első riportalanyunk azonban, akire kérdéseink áradatát zúdítottuk: Móra Ferencné, akit mindenki csak Anikó néni néven ismer.

Még annak idején, amikor Anikó néni 14 éves volt, és a szegénység volt uralmon Magyarországon, a fiatal lánynak segítenie kellett a családon és már ideje korán fejet kellett hajtania a munkának. Nyolc általánossal és egy hegesztő szakmával a zsebében nekivágott a nagyvilágnak, ami nem sodorta messzebb Jászberénynél, mert a helyi Hűtőgépgyárban kapott állást, ahol 9 évig dolgozott kitartóan. Majd ahogy azt az élet rendje megköveteli, férjhez ment, két gyermeket a világra hozott, és nevelgette porontyait, a rendes háziasszonyok mindennapi életét élte. 1970-ben munkahelyet váltott, amikor is e lakatlan szigetre került, a főiskolára, immáron 30 éve. Ugye senki nem hitte volna? Azóta is fiatalok veszik körül és próbálják rávenni arra, hogy ugyan engedje már be őket azon a... ajtón, "mert pont most nincs nálam a mágneskártya", de Anikó néni

azért próbálja megvédeni a kollégiumot a kártya nélküli behatolóktól.

Anikó néni 16 éve temette el gyermekei apját, és azóta az élete nem a régi, de ez természetes. 25 éves lányával él együtt, akiről megtudtam, hogy olasz udvarlója van és ő már, ha minden igaz, többet fog a világból látni, mint édesanyja. Neki sok sikert kívánok, de térjünk csak vissza az eredeti témára. Hogyan is történt a címválasztás? Nem véletlen, mert Anikó néni 6 éve énekel a Vasas Felnőttkórusban, Jászberényben, és vasárnaponként a templomi miséken is nyílt teret ad hangjának. (Valamit sejtettem, mert a hangosbmondóban, igen csak lehet hallani, hogy az a tudó sok mindent tudhat.) Szabadidejében nem csak az éneklésre szán időt, hanem az olvasásra, kötésre, horgolásra és a zenehallgatásra is. Kedvenc könyvei közé a lexikonokat sorolja, de a Bibliát is gyakran

forgatja kezében, családjában a könyveknek nagy szerepük van, és nem múlik el úgy ünnep, hogy valaki ne kapjon könyvet a családban. Beszélgetésünk alkalmával megtudtam, hogy az életében sok nehézségen ment keresztül, de mindig sikerült felállnia és a mai napig optimistán fogja fel az életet. "Ettől rosszabb sorsok is vannak." Mindig ezt tartja szem előtt, de nem csak ő, hanem nagyon sokan az életben.

A diákokról alkotott véleményét sem rejtette véka alá: "Szerintem nagyon rendesek, van köztük egy-két rakoncátlan, őket meg időnként helyre kell tenni. Minden diák kedvenc, szeretettel kell hozzájuk fordulni, és ha ez megvan, akkor ezt ők is viszonzozzák. Szeretem mindegyiket."

Kenyó Melinda

Az a tény, hogy valaki egy adott jegyben született, azaz a Nap az adott jegyben volt születésének pillanatában, nem jelenti azt, hogy feltétlenül az arra a jegyre jellemző tulajdonságok megvannak benne, vagy hogy csak azok színezik személyiségét. Dugó Dani tulajdonságait, személyiségét (és a rá ható sorsszerű tendenciákat) csak az ő egyéni (pontos születési pillanata és helye szerint elkészített) horoszkópjából, és különböző asztrológiai módszerek segítségével tárhatjuk fel.

Azt azonban bárki láthatja, hogy az általános jellemzések is töbnyire megállják helyüket.

Nézzük a zodiákus (állatöv) utolsó négy jegyét!

Nyilas

Uralkodó bolygója: Jupiter

Színe: bíbor, mélykék

Fémje: ón

Köve: türkiz

Ha pozitívan éli meg "nyilasságát": nyílt, emberszerető, segítőkész, nagyvonalú, nemes, joviális, nagyon igazságos. Fejlett a morális értékrendje. Szereti a nagyobb volumenű célokat és még jobban szereti, ha van kitartása ezek eléréséhez. Az álmai jelentékeny szerepet játszanak életében - ez összefügg céljaival. Szereti a magasabb tanulmányokat, ami legtöbbször magasabb végzettséget eredményez. Idealista ember, általában hívő; fontos számára a világméretű kialakítása. Sokszor filozofikus beállítottságú. Nem áll távol tőle a jogtudomány, szeret tisztában lenni a törvényekkel, amiket be is tart, de mivel ismeri azokat, azok kiskapuit is ismeri, s nem ritkán él is az ezek adta lehetőségekkel. És általában jól használja ki az élet lehetőségeit. A külföld (az idegen országok) is jelentős szerepet tölthet be életében - általában szereti a nagyobb utazásokat, s előfordulhat, hogy idegen országban él, dolgozik.

Ha negatívan éli meg nyilasságát: nagyképű, szenteskedő, rosszakaratú, pazarló, extravagáns, túl lobbanékony, erőszakos.

Egészség: lelki-pszichés gondok, májproblémákra, a felsőlábász - csípő problémáira lehet az átlagosnál nagyobb hajlama, lehet túl ideges, s a légzőszervi zavarokra is mutathat hajlamot.

Hivatás: gyakran előtérbe kerülnek a magasabb szintű tanulmányok, kiváló jogász is lehet, főpapi tisztségek betöltéséhez is vannak adottságai, lehet jó szervező, vezető és jó vállalkozó is. A legjobb szónokok lehetnek, publikálhatnak, stb.

Bak

Uralkodó bolygója: Szaturnusz

Színe: fekete, sötét színárnyalatok

Fémje: ólom

Köve: fehér oxisz

Ha pozitívan éli meg bakságát: jólét, hosszú fáradtságos munka által. Nagyon önértékes, nagyon becsületes, nagy felelősséggel végzi munkáját, állhatatos, célratörő. A legkézzelfoghatóbb anyagi célok érdeklik. Gyakorlatias, körültekintő, becsvágyó, nagyon nagy a munkabírása. A legfontosabb számára a rend. Bármilyen korlátozást képes elviselni, a legnagyobb bukásokból is képes talpra állni, s így egyre szívósabb - nagyon szívós mind testileg, mind lelkileg. Nagyon fegyelmezett, öreges természetű, gyakran néz ki koránál idősebbnek. Olyan, mintha jéghideg és kőkemény lenne, mintha nem lennének érzései, ám "valószínűleg" vannak, csak olyan mélyen, hogy olyan mélységekbe nehéz belátni.

Ha rosszul éli meg bakságát: hallgatag, komor, túl önértékes, magányos, sok ellenséget szerez önmagának. Sokat jelent számára az anyagi biztonság, takarékos. Nagyon szorgalmas, kötelességtudó, egyszerű, igénytelen, nagyon megbízható, nagyon meggondolt, precíz, lelkiismeretes. Rossz esetben lehet igazi bürokrata, fősvény,

kapzsi.

Egészség: az átlagnál hajlamosabb a mozgásszervi megbetegedésekre, a csontrendszeri problémákra és a gyomorbántalmakra is. Lehet beteges alkat, ha erős a hipochondria nála, de az egyik legszívósabb alkat.

Vízöntő

Uralkodó bolygója: Uránusz

Színe: égszínkék, élénk, ragyogó színek

Fémje: ólom (uránium)

Köve: zafír, opál

Ha pozitívan éli meg vízöntőségét: szabadság, egyenlőség, testvériség. Jómód és szerencse. Humánus, megbecsült ember. Jó szervező. Intenzív társadalmi élet jellemzi. Szeret utazni, egy kicsit kalandor. Általában vág az esze, mint a borotva, szabad gondolkodású, zseniális. Ahogy a gondolkodásában, az egész életében, életvezetésében fontos a függetlenség. Így hajlamos a tradíciók, tabuk, normák ledöntésére. Sok barátja, jó protektorai vannak. Az egyik legracionálisabb típus. Nem ismer el tekintélyt, szabadságszeretetéből kifolyólag. Nyíltsága szilárdsággal, erős akaratallal párosul. Hóbortos, fantaszta.

Ha rosszul éli meg vízöntőségét: mindennel szembeni lázadás, képes az egész világ ellen fordulni, hisztérikus, "túlságosan extravagáns", "a barátok ellenségek lesznek, vagy elárulják"; sok illegális kapcsolat, amiből baja származik.

Egészség: hajlamos a visszértágulásra, érelmeszesedésre, a boka és alsó lábszár problémáira, illetve lehetnek szívpanaszai, és idegrendszeri problémái is.

Hivatás: előtérbe kerülhetnek ezen a téren magas intellektuális képességei, zsenialitása, jó szervező készsége, de racionális érzékenysége is.

Halak

Uralkodó bolygója: Neptunusz

Színe: tengerzöld

Fémje: ón

Köve: holdkő, krizolit

Csendes, önfeláldozó, érzelmes, álmodozó, passzív, visszavonult is lehet, szereti az embereket, az állatokat - minden élőlényt.

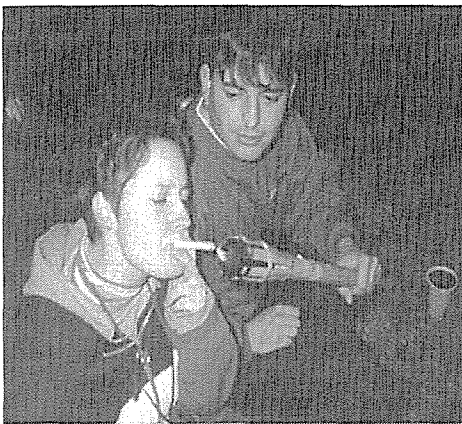
Nagyon együttérző, intuitív, jó médiumi képességekkel rendelkezik. Nagyon befolyásolható. A legönfeláldozóbb típus, nagyon alkalmazkodó. Jellemző rá a menekülés (átvitt értelemben főleg), a krízisek elől olyan tudatállapotokba menekül, amik fölszabadultabbak, mámorosabbak. Ezért fontos lehet a meditáció, az elvonultság; rossz esetben a narkotikumok használata válik gyakorivá, lehet ez alkohol, de akár keményebb drogok is. Szenzitivitása, túlérzékenysége miatt lehet nagyon jó művészi érzéke, kialakulhatnak jó művészi képességei.

Rossz esetben hazudozó, csaló, nagyon befolyásolható - sajnos jó és rossz irányba egyaránt.

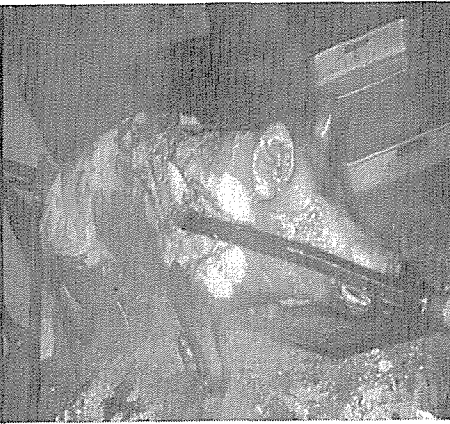
Egészség: idegrendszeri zavarokra, tudatalatti pszichés problémákra túlérzékenysége miatt lehet hajlamos; ugyanakkor a kábítószer-használat illetve iszákosság miatti problémák is előfordulhatnak. Lehetnek emésztési zavarai, bélproblémái is.

Hivatás: emberszeretete, nagy szociális érzékenysége miatt jó pedagógus, pszichológus, orvos (de jó állatorvos is). Jó képességei lehetnek misztikus tanok gyakorlásához, jó médiumi, látnoki képességei lehetnek mély intuíciói végett.

2002. május 8 - 10. Jászberényi Főiskolás Napok

Kámon bébi lájt má' fajö' #1

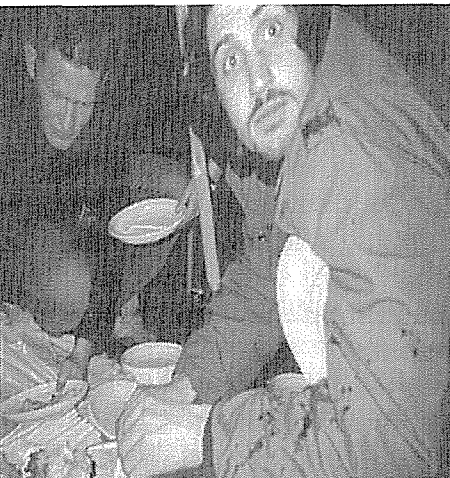
Ennyi...

Kész szagra gyűl az éji vad.

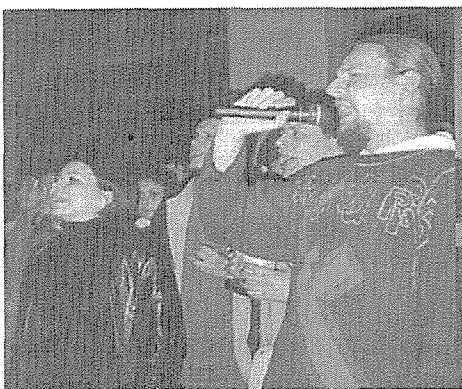
Kámon bébi lájt má' fajö' #2

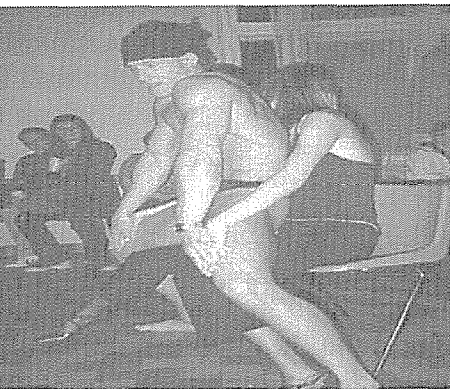
Levente ezen estén sertest eszegetett.

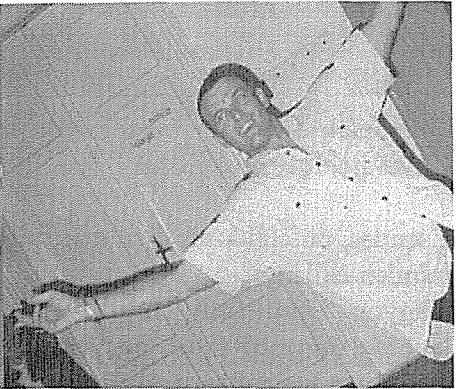
Festéklabdázók.

Az iGAZSI kaeroki.

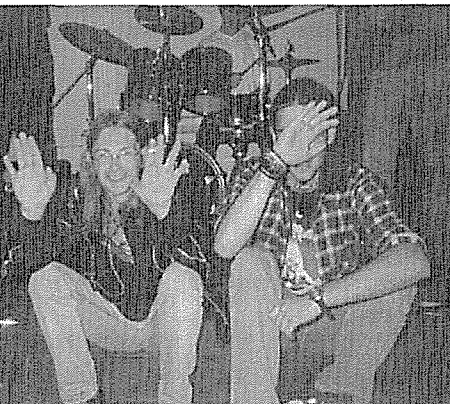
... mibe ültem?!

Dévid Dácsovni magyar hangja: Barta Zsolt.

Narsuv Raexv.

Face to kész.

In memoriam: H i b i

"A nemlétező olvasóimnak"

Kertész Imre üzeni, ajánlja egyik, mára már híres regénye belső oldalán ezen szavakat. Igen, ebben már teljesen biztos vagyok, hogy a hír kis főiskolánk diákokskáinak füléig is eljutott.

Amikor értesültem arról, hogy Kertész Imre Sorstalanság c. regénye elnyerte az irodalmi Nobel-díjat, büszkeséget éreztem a szívemben. Később butaságomat, tájékozatlanságomat nem figyelembe véve, pozitív érzelmeimet a felháborodás váltotta fel. Kérdőjelek és felkiáltójelek sora halmozódott fel fejemben. Miért nem ismerem ezt a nevet? Miért nem hallottam még soha semmit Kertész Imréről és műveiről? Persze rögtön a könnyebbik utat választva másokat tettem felelőssé azért, hogy nem részesülhettem ebből a tudásból. Erre a meggyőződésemmre még más-más tényezők is rányomták pecsétjüket, erősítették primitív gondolkodásomat.

Az egyik ilyen meghatározó tényező a média volt. Legendák születtek arról, hogy Kertész Imre sorsa a Nobel-díj előtt a mellőzés volt: az író, akit nem vettek észre hazájában. Már-már nyugodtan dőltem hátra, minden lelkiismeret-furdalást leküzdvén.

Rágyújtottam. Ekkor gondolkodóba estem és eszméltem rá tájékozatlanságom mélységére.

Szerencsére még csírájában sikerült elfojtanom buta rögeszméimet.

Csakis olvasatlanságomról, beszűkült gondolkodásomról árulkodik mindaz, ahogyan választ adtam magamnak a kérdéseimre. Én egy, az irodalmat nem ismerő ember, aki még a teljesség igénye nélkül sem tudnék számot adni azokról a dolgokról, amiket középiskolában kértek, miért várok többet? Ha többet várok is magamtól, akkor azt ne mástól várjam. Ennek a dolognak az egyedüli előmozdítója csak én lehetek.

Ezzel az eszmefuttatással inspirálva kutakodni kezdtem, lázasan olvastam, és elért a tudatomig a megvilágosodás. Mostanra már én is primitív legendának tartom a Kertész Imréről szóló híreket.

Az Élet és Irodalom XLVI. évfolyamának 46. számában közölt Radnóti Sándor cikk csupán két tucat nevet válogatott ki azok közül, akik érdemben, hosszan, esetleg többször írtak az elmúlt évtizedekben Kertész Imréről, további egyetemi szemináriumok foglalkoznak vele, szakdolgozatok készültek róla.

Úgy vélem, és egyben tanácsként is mondom azt, hogy nyitott szemmel érdemes járni a világban, mert ha belépünk az éléskamrába és leoltott villanynál kezdünk keresgélni a jóízű befőttök között, lehet, hogy egy falatot sem kaphatunk belőlük, mert hiába nézünk, ha nem látunk, hiába nyúlunk valamiért, amit csak úgy érünk el, hogy minden romba dől körülöttünk...

Gyermeksziget

Ezúton szeretnénk figyelmeztetnünk ajánlani az Interneten működő szakmai oldalt, a Gyermekszigetet, (www.gyermeksziget.hu), melyen a közelmúltban indították be az ingyenesen működő pedagógus állásbörzét. Ezen rovaton keresztül szeretnénk a szerkesztők megkönnyíteni a pedagógust kereső oktatási intézmények és a munkavállaló pedagógusok egymásra találását.

Szeretnénk minél több kollégának lehetőséget adni a gyors elhelyezkedésre. Természetesen másnak is érdemes ellátogatni a fent említett honlapra, mivel sor érdekes információt tartogatnak a különböző rovatok: Aktuális; Virtuális óvoda; Óvónő válaszol; Szülők egymás közt; Oktatási intézmények; Alkoss velünk!; Fotóalbum; Szolgáltatók; Szórakozás...

Ha van egy kis idő, tégy egy kirándulást a Gyermekszigeten!

Szakadjatok szét!

Hogy miért? Fogós kérdés. Azzal bíztak meg, hogy fenemód marasztaljam el a főiskolás élet inaktivitását! Ezúttal ezt meg is teszem. Tehát: EJNYE-BEJNYE rossz főiskolások.

A probléma annyira elburjánzott, hogy a környékbéli búfelejtők látogatottsági grafikonjainak aránya, rohamosan csökkenő tendenciát mutat (független szakértői vélemény). Ezen híreket elszoruló szívű kocsmavitézeink tudatták velünk. A kocsmák üresek. Hogy miért rettenetes ez a hír? Mert hiszen ha már az alapvető vegetatív főiskolás életfunkciók sem láthatóak, akkor nagy baj van. Mi van velünk? Kihunyott bennük az életkedv, vagy csak úgy ellustultunk, hogy a másik már nem is érdekel minket? Lehet, hogy a média által kreált világ jobban megmozgat, mint a silány főiskolás hétköznapiak? Érthető, hisz az tök uncsi, nem, bezzeg a klassz műsorok? Minden esetre megnyugtat az a tény, hogy a siránkozás jól bevált monológjai azért még mindig visszhangot vetnek a folyosókon. De azért a félreértések elkerülése végett, had hívjam fel pár dologra a figyelmeteket.

Az iskolánkon nem egy olyan ember van aki igyekszik a ti, a mi hétköznapijainkat kissé feldobni, gondolok itt a különböző szakestekre, gólyabálókra, a mozi klubra a Diák Centrum és a Mese tevékenységére, a főiskolás napokra, a káosz napokra, a farsangra, a különböző kisebb kiállításokra a kollégiumi Sós András teremben, és arra a néhány szakkörre, ami van. Figyeljete, megértem, ha azt mondjátok, hogy nem lehet mindenki nagy szervező, és kéne valakiknek lenniük, akik összébbr hozzák a közösséget. Ám a közösség nem belőle, meg belőlük, hanem csakis belőled és belőlem áll, így hát legalább annyit meg kéne tenni, hogy érdeklődjünk a lehetőségeink iránt. Na meg vesszük a fáradságot és megnézzük, hogy mit lehet még a héten a Big Brother nézésén kívül

csinálni. Azok például, akik írói vénával rendelkeznek, minden további nélkül felkereshetik a Zsiráfunk "fészket", vagyis a szerkesztőségét, és itt kamatoztathatják a tudásukat. Vagy nem szeretnék visszalátni sok, szép, nyomtatott példányban a gondolataitokat? Ha van valami jó ötletetek bármilyen közösségi programmal kapcsolatban, vagy álljatok össze többen és valósítsátok meg, vagy egyszerűen keressétek meg az előbb említett szervezeteket és kérjétek az ő segítségüket.

Zárásképpen pedig csak annyit szeretnék mondani, amit nekem mondott az édesapám a főiskolára érkezésem előtt. Ezek az ember legszebb évei, utána már csak a gürcölés marad, így nem ildomos ezt ugyanolyan unalmasan tölteni, mint az utána következőket. Szerintem igen is, hogy adottak a lehetőségek egy klassz főiskolai élet kialakítására, csak egy kicsit akarni kell. Mi megpróbáljuk, és reméljük ti is csatlakoztok. A feketebárány vigyázzon rátok.

Gergő

SZEREPJÁTÉK CLUB

Minden vállalkozókedvű kezdő és veterán játékos és kalandor jelentkezését szeretettel várjuk.

További információ a Diák Centrumban Gyűréc Gábornál a III. S -ben.

CS. Á. K. Ó.

Elmúlt a tél, és feléledt a világ, lombba borultak a kopasz fák. Nyüzsgő, étellel teli volt a táj, ám a bús főiskolán nem mozdult meg semmi. Megváltoztatni, felrázni, átalakítani, lázadni, kiakasztani, alaposan felforgatni a megszokott normákat. Ez az, mire néha az ember vágyik, megújítani a régit, elsöpörni az újnak útjából. Felrázni a szürkességbe fásult jajongókat. Megértetni, hogy mozdulj, ne csak sajnáld, hogyan fut az idő és mennyire nem törik meg, a nap mint napok hosszú csöndje. Hogy pont ezek a gondolatok lettek volna azok, amik a tavaszi széllel érkező csákókat a főiskolánk minden folyosójára elfűjték volna, az bagatell, de hogy ilyesmi okai lehettek ennek a lázadó villanásnak, az már inkább elképzelhető. Az elsőt talán észre sem vette az ember, sőt még a róla beszélők szavai sem keltetek érdeklődést. De a folyosók asztalát ellepő papírcsákó-had végül elérte a célját. A célt, mit norma körülmények között, szervezeten egy lelkes főiskolás csapat sem

érhetett volna el. Észrevették és felfigyeltek diáktársaink a nem mindennapi berendezések jelenlétére, ha egyáltalán az volt a céljuk, hogy észre vegyék őket. Zseniális húzás volt. Egyszerű fehér A4-ből hajtogatott csákó, amin semmi ábra nem látható. Szétbontva viszont egy feliratot lehetett találni, ami valahogy így hangzott: "Cs. Á. K. Ó. Nem vagy egyedül". Ki gondolná, hogy egy ennyire könnyed megoldással lázba lehet hozni egy egész főiskolát, hogy olyan kérdéseket lehet ezzel kiszedni az emberekből, hogy kik ezek, miért csinálják, neked is kivan már a f.....szod ezzel a rengeteg papírmaséval? Hát úgy tűnik, a Cs. Á. K. Ó. csapata, vagy ő maga, számított valami ilyesmire, és bizonyára örültek az elért sikereiknek. És bár csak az alapvető PR trükköket vetették be, vagyis csinálj valami szokatlant, ne varrd el a szálakat és mondj valamit, de semmi fontosat, vagy kézzel foghatót, mégis sikerült a bomba hír hangulatot életre

keltetni. Azt már talán soha nem tudjuk meg, hogy ennyi munkát és energiát a jó balhé kedvéért fektettek e bele, és már szándékosan nem vették figyelembe, hogy minden bomba egyszer robban és ha a tüzét eloltja az idő, végleg elfelejtik. Vagy csak szimplán nem maradt energia az érdeklődés fenntartására, és kifogytak a mondanivalóból. Az évszakok tovább váltakoztak és a csákók emlékei lassan elhalványultak, majdan elmúltak és csak egy kopott írás hirdeti egykori dicső harcukat, s egyszeri győzelmüket mit az egyhangúság fölött arattak:

WWW.CSAKO_CSAKO@
mailbox.hu

De azért köszönjük ezt a pár izgalmas napot, Cs. Á. K. Ó. Bár lehet, hogy elég lett volna ennek a mozaik szónak az első két betűjét ráírni az "origamira", és legalább a frappáns kezdet lehetett volna az önmagába torkolló vég is. Ki tudja?

Gergő

Filmklub

Október elején újraindult a tavalyi évben a DC által szervezett filmklub.

Két hét után átköltöztünk a B épületből a kollégium kiállító termébe a kolilakók nagy öröme, elvégre, mégis csak kényelmesebb friss teát szűrcsölve lecsattogni néhány emeletet. A kezdeti főleg technikai nehézségek leküzdése után lassan már ez a kis összejövétel is kezdi magát belopni a köztudatba, és talán valamelyest enyhíti a "mit csináljunk hétfőnként" problémakört. A filmeket precíz állandó stáb választja ki mindig az adott hónap témájához kapcsolódóan.

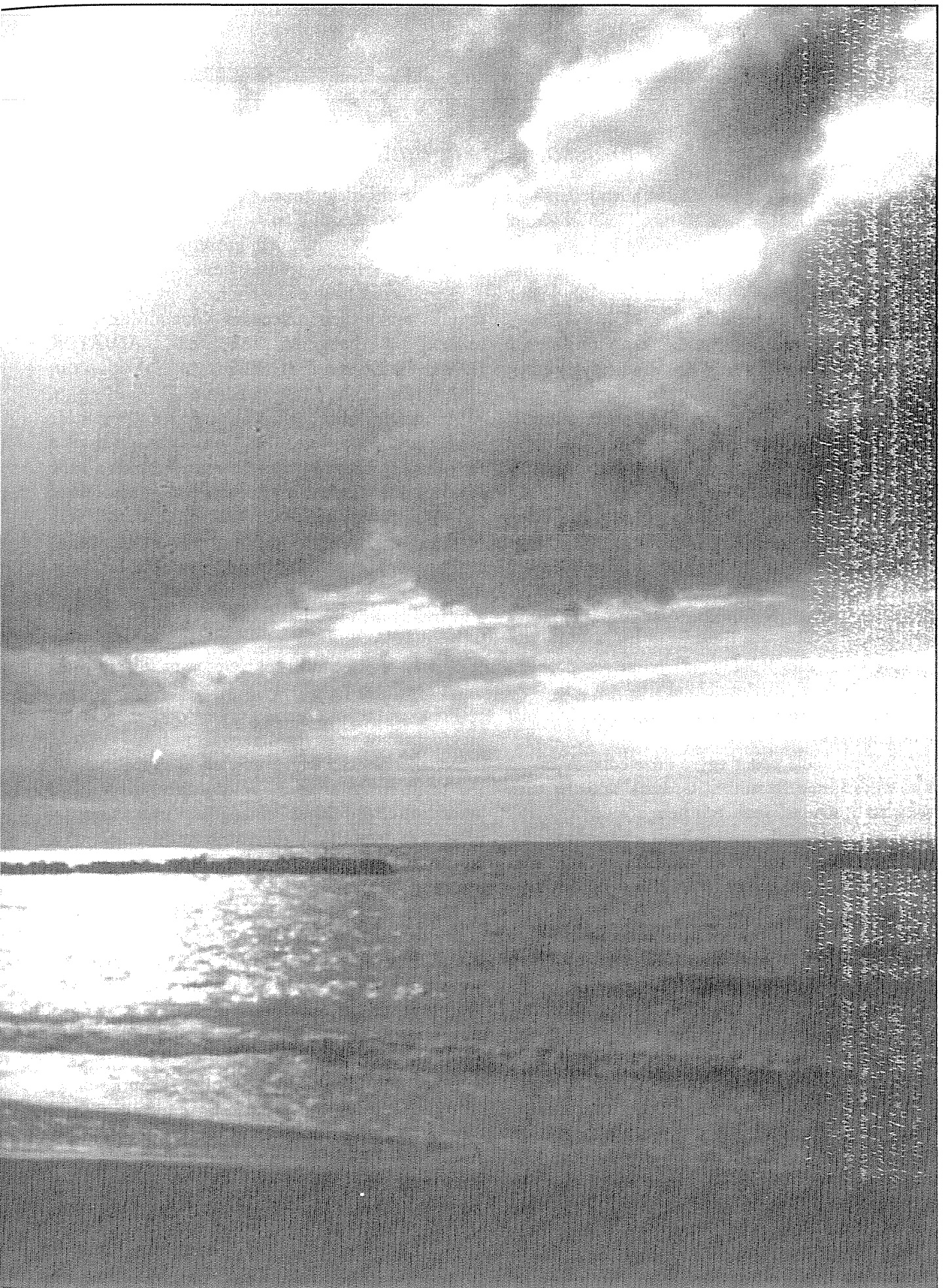
Eddigi témáink: Vallás, mint olyan, párkapcsolat stb. Persze ez sem kell véresen komolyan venni.

Tehát, ha van olyan film - legyen bármilyen műfajú - akár saját készítésű is, melyet szívesen látnátok, illetve folytatnátok eszmei cserét róla a kis filmklubos miliőbe akkor csak gyertek a 324-es szobába és tudassátok az épp ott tartózkodó egyedekkel. Jövőbeni terveinkről szólva a nagyobb látogatottság elérése mellett célunk még egy projektor beszerzése. Ez utóbbi valószínű pár héten belül megvalósul, az előbbiben pedig te is segíthetsz nekünk főleg verbális propaganda útján.

Hát ennyi, remélem minél több emberke veszi fel azt a kedves szokást, hogy hétfőnként 17.00 - kor lejön egy jó kis filmre és csevejre.

Lido delle Nazioni
FE

Nem csalás, nem ámtítás!

Nos, a tagadósavak nélkül talán hüen jellemzi ez a frázis a DRUKK nevezetű vetélkedő miskolci fordulóját.

Lelkes YES-Berényünk szorgalmas felkészüléséről nem regélek, sokkal furcsább dolgok történtek velünk a helyszínen.

Érkezés után (az egyik tESISünk rögtön felhívta magára a figyelmet, körbefutván a focipályát) a már megszokott dolgok vártak. Kaptunk magunk mellé egy asszisztentst, aki több-kevesebb sikerrel igyekezett eligazítani minket. Néminemű tétlen várakozás után megkaptuk öltözőnket a Kőrcsarnokban, vagy ahogy arra nevezik, az UFO-ban, és aztán szárazpróba. Az erre alkalmas zugot elég hamar, kb. negyed óra alatt meg is lelte asszisztensünk. Szőke András instrukciói mellett két-háromszor ellejtettük a produkciót, eme derék ember (köszönet neki) vödörszám öntötte belénk a lelkesedést!

Következő megpróbáltatás, jelmezes próba a hangmérnökökkel, díszletesekkel stb...

Végül a sminkszoba, ahol a nagy tumultus már nem is meglepő.

A felvétel ideje pedig egyre közeledik. A csapat arcán egységesen feszültség tapasztalható. Hirtelen mindenki "szomjas" lesz. Idő nem sok, ezért üdítőt keverünk be némi nevének nem nevezhető kis pohárkából fogyasztandó itallal. Ez nem feltűnő a kamerák előtt. Csak az, hogy a két liter néhány perc alatt elfogy.

Kigyulladnak a fények, X zenekar ugrál a színpadon - semminem vagy valami hasonló a nevük...

Két műsorvezető a színpadon, szokásos szöveg, aztán a házi feladatok.

A produkciók alatt nézegetjük az órát, mindkettő 7-8 perces. Miért fontos ez? Talán csak azért, mert a "nagyfőnök" azt adta parancsba, hogy maximum 5 (öt) perc lehet, semmivel nem több, ha túllépi valamelyik csapat az időlimitet, rögtön leállítják. Ezzel szemben senki nem fejt ki ellenállást... ez volt az első kapott pofonunk.

A párbajt túléltek, még hittünk.

Pataky a színpadon, Miskolcot élteti...

Utána jön a harmadik házi feladat, három perccel

lépi túl az engedélyezettet.

Aztán következünk mi.

Pár perc előkészület után készen állunk.

Indul az egyetemi valóságshow.

Narrátorunk hangja alig hallható, így csak sacc/kb tudjuk, mikor kell színpadra vonulni. Könnyörgő tekintet a hangmérnökök felé: ADJATOK HANGOT! No, nem baj, túléljük.

A produkció haladgat, minden ok.

A tanár, alias Misi, látványos őrzöngése következik, őrzöngő zenével. De talán valaki alszik a teremben, és nem akarják felébreszteni, mert a hang újfent hasonlít egy csendes sóhajhoz. Talán ekkor tört össze a csapat lelke. Az már szinte várható volt, hogy ugrálás közben mikroport zuhan, vezeték csattan, ordítozhatok torkom szakadtából, hogy halljanak; gitárosunk hangosítása: sem az ének, sem a gitárhang nem tökéletes.

Produkció vége.

A próbán a technika tökéletesen működött. Most miért nem?

Pontozás után érezzük, a második hely talán megfogható és az egyenlő a továbbjutással.

Kvíz kérdések, melyek tényleg könnyűek voltak. De talán annyira nem, hogy egyes csapatok a kérdőszó első felének elhangzása után tudják a választ, és nyomják a gombot. Nem is tudják, de a műsorvezető hölgy segíti őket: szépen végigmondja a kérdést. "fair play".

Mindegy. Az utolsó kérdés előtt még mindig esélyesek vagyunk. Azonban, még hang sem hagyja el a száját Alexandrának, máris nyomja a gombot a mellettünk ülő csapat. Alexandra mosolyogva végigmondja a kérdést, csapat mosolyogva megválaszolja, mosolyogva továbbjutnak...

Hogy jóról, jóknak is szóljak. Szurkolóink: köszönjük nektek a lelkesedést, kitartást és azt a hangulatot, amit varázsoltatok a csarnokba. Hála nektek, hogy eljöttetek (azoknak viszont nem, akik feliratkoztak a buszos listára, és meg sem jelentek miattuk kellett 10.000-el drágább nagyobb buszt bérelni) és támogattátok YES-Berényt (és néha egymást is :-))!

fazekas

A történelem érettségi

A történelem érettségim? Hogy milyen volt? Én milyen voltam? Vörös. Eleinte enyhe melegséget, halvány rózsapírt éreztem az arcomon, majd egyre pirosabb lettem, eztán vörös, utána nagyon vörös, végül olyannyira, amennyire csak vörös lehet egy ember. Már majdnem átmentem infrába. Szóval a történelem érettségi. Bementem a terembe.

"Áll néma csend, légy szárnya bent,

Se künn, nem hallatik."

Bár én hallottam egy bogár zúgását, de az azért volt, mert egy éhes szúnyog repkedett a fejem körül. Tehát bent álltam. Egy igen érdekes látvány tárult a szemem elé. Pápaszem, öltöny, pápaszem, öltöny, pápaszem, öltöny, öltöny, pápaszem, öltöny, pápaszem, miniszoknya. Ja! Őket hívják tanároknak. Legalábbis akkor még így hívtuk őket. A középső volt a legrémisztőbb, bár én megszoktam már a látványát, de akkor én ültem és ő állt. Ültem az igazgatói irodában, ő állt fölöttem, és tajtékzott. Aztán elkérte az ellenőrzőmet, és belekapart

valamit. Máig sem tudom, mit kiabált, soha nem figyeltem rá. Gondoltam, ha szeret csúcs hangerőt használni, miért ne? Na mindegy. Rákezdtem a mondókámra:

- Megszületett az ember, s vele megszületett a történelem. Tehát az ember születésének következtében megszületett a történelem. Azaz a történelem születése az ember születésével

hozható kapcsolatba. Bár előbb volt történelem, mint ember, de akkor még nem találták ki. Tehát az ember történelme végül is az ember megszületésével kezdődött. Tulajdonképpen a történelem...

Ekkor észrevettem, hogy a szemben ülő pápaszemek alatt bajszok vannak. Vagy borosták. A bajszok és borosták alatt pedig szájak. De nem akármilyen szájjak ám! Vigyorgó szájak. Ekkor rájöttem, hogy itt valami hiba van. Az egyik pápaszemes öltöny vagy öltönyös pápaszem megkérdezte:

- Nem akarsz egy tételt húzni?

- Ja, de!

Ezt el is felejtettem a nagy izgalmak közepette. Na, most légy ügyes, kezem! Te, aki oly furfangos, találékony vagy, amikor gombostűt csempészel a tanár székére. Most is légy ilyen ügyes, kezem! Jut eszembe, légy! Már nem hallottam a szúnyog dongását a fejem körül.

- Bolsevizmus. Őő, ezt sajnos nem tanultam meg, ill. nem tudtam megtanulni, mert...

- Na jó, húzz még egyet! Hármadról indulunk.

- A francia forradalom. Kr. e. 1789-ben volt...

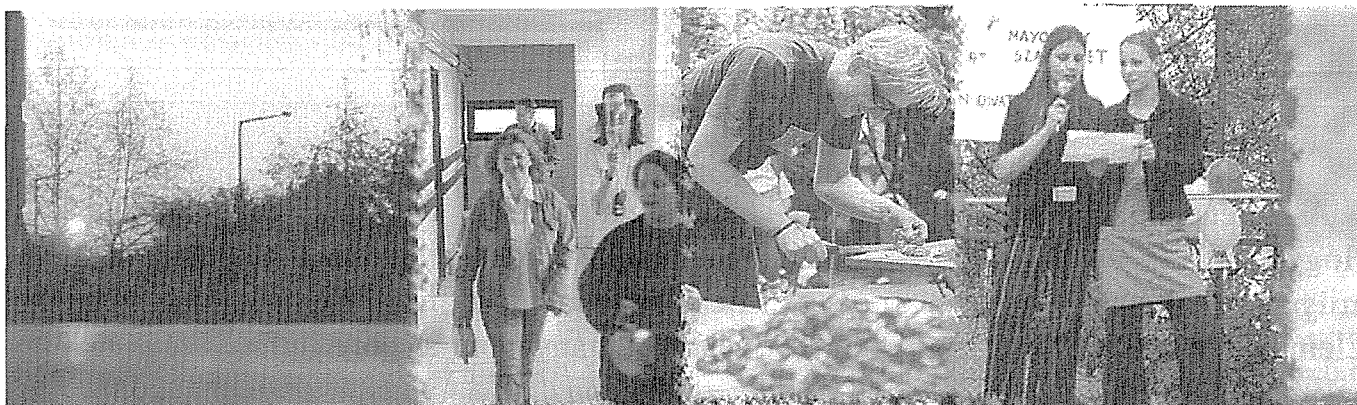
A pápaszemek és öltönyök és bajszok és borosták és miniszoknya sokszor megállítottak, és kijavítottak. Aztán, amikor elfogyott a rizsa a tányéromról, meghallottam a megváltó hangot:

- Kettes.

Kettes, kettes, kettes! Legszívesebben végigcsókoltam volna az összes bajuszt és borostát, de aztán mégsem tettem. Hazamentem, és három hét után visszatért a rendes színem.

Kovács Erzsébet

HÓMÁJUS

2002.04.25. De. szőréra : börpere

A női lőősszekció 6 órai pro-
jectje vezényel:Hentes F.

Cafatparádé Ala hentes Cs.

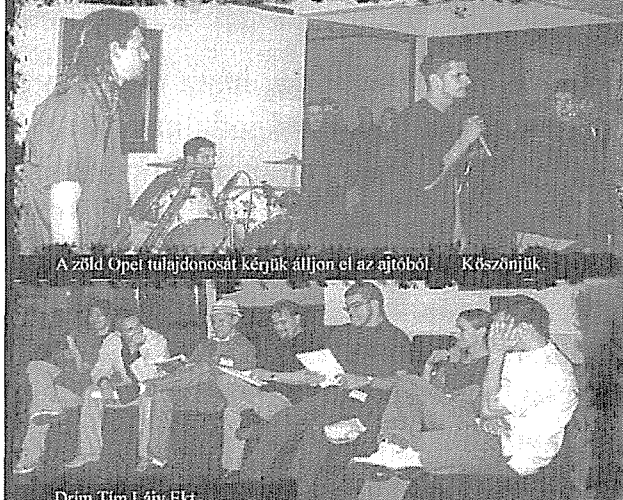
Konferálok tehát vagyok.

Zirzen Janka mindent lát!

A rendezvényt ezennel megnyitom.

Útni neki! Bum digi-digi, bum digi-bum...

A zöld Opel tulajdonosát kérjük álljon el az ajtóból. Köszönjük.

Drim Tím Lájv Ekt

Neked a divat mondja meg hogy ki vagy.

Ez meglőtic...

Igy jó lesz biztos úr?

Hagyják el agépjárművet!

Kezeket a motorháztetőre!

A zsűrinek ezúttal is roppant nehéz dolga volt.

Ezt lőtte meg.

Tanyakollégium 2002-2003

Ez év szeptember 21-26. között 12 fős csoportunk vett részt a Lakikteleki Népfőiskola a Szent István Egyetem közreműködésével és az MTA Regionális Kutatások Központja Alföldi Tudományos Intézetének bevonásával "Tanyakollégium" címmel megszervezett kutatásán. A tanyakutatás hiánypótlónak is számíthatott, mivel 50 éve nem volt ilyen méretű felmérés a tanyavilágban.

A kutatás célja a vizsgálatba bevont települések tanyavilágának felmérése és megismerése, ezzel a regionális és kistérségi tervezés segítése;

másrészt a falujáró, falukutató mozgalmak hagyományainak felelevenítése;

harmadrészt a kutatásban résztvevő egyetemisták, főiskolások, a jövő értelmisége számára "tanyaélmény" nyújtása, figyelmük ráirányítása az alföldi tanyavilágra, és az ezzel kapcsolatos kérdésekre, problémákra.

Feladatunk - 142 egyetemi hallgatónak és tanártársunknak - a Kecskemét és Kiskunfélegyháza környéki tanyavilág 24 településének felmérése volt. A települések vezető személyiségeivel interjúkat, és az egyes települések tanyáin kérdőíves lekérdezést, életmódvizsgálatot és szociológia felmérést készítettünk. A csoportvezetők Antal György adjunktus volt.

A terepmunkán kívül a programnak részét képezték még az első két napon tartott előadások, melyeken a tanyasi élethez kapcsolódó, az azt vizsgáló szakterületek specialistái, szakértői és tudósai tartottak bemutatókat és ismertetőket.

Külön 4 fős csoportokra bontva dolgoztunk, és ezeken belül is még 2 fős alcsoportokat alkottunk egy-egy tanya kérdőíves felmérés készítésénél. Mi

Jászszentlászló és Petőfiszállás, két egymáshoz közeleső település, és azok tanyavilágát mértük fel. Ezeken a helyeken, helyi vezetők segítségével autókra jutottunk el több, mint 80 tanyaara, kérdőíves lekérdezéseket, interjúkat, valamint fényképeket és video-felvételeket készítettünk a tanyasi élet jelenlegi állapotáról.

Különböző jellegű, típusú tanyákat ismertünk meg, így sokszínű képet kaptunk a megszűnő, elszegényedő tanyáktól a gazdag, jól működő farmokig bezárólag (ezekből volt kevesebb).

Valamint bepillantást kaphattunk egy olyan világba, ahol még ma is negyedmillió ember éli nehéz földmunkával, állattartással, de talán

boldogan napjait.

Mindannyiunknak nagy élményt jelentett a kutatás, ami továbbgondolásra érdemes.

Szeretnénk tovább folytatni és kiterjeszteni a Jászság tanyavilágára a kutatómunkát, valamint előadást szervezni a témáról a főiskolán.

A tanyakutatás 2003. év áprilisában folytatódik új helyeken a Lakitelki Népfőiskola és Lezsák Sándor szervező közreműködésével.

Ha felkeltettük érdeklődésedet, és érdekel a téma, akkor te is jelentkezhetsz Antal György adjunktusnál további információért a 102. irodában.

-td-

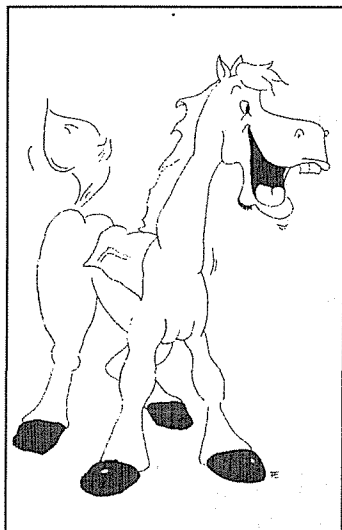
Lovasiskola

Á! Megjöttek! És mind lovagolni akar. Akkor vágjunk bele!

Lovat láttak már?... Milyen volt? Rőfögött?? Az vagy nem az volt, vagy amikor meglátta magukat, félrebeszél. Na, nézzenek oda! Az ott a kerítés mellett. Az a ló. Amelyik alul van... volt... A szem a fej elülső részén van, ezeket előre felé... Nem. Amelyik minden irányba egyformán lát, az a vak ló.

A ló négy lábú állat, és mind a négy lába patában végződik, minden patájára patkó van szerelve. Ez azért szükséges, hogy ha valakit megrúg, az utána ne tudjon reklamálni. A hátán van a nyereg, őseink az alatt puhították a húst, mi fölötté csináljuk. Eddig tudtak követni? Jó, akkor kérek egy lovat. Ez itt a ló. Ne a lovászt nézzék! A nagyobbik a ló. Kérem a lovas!

Már ne haragudjon, kérem, de megkérdezem, önnek tényleg ilyenek a lábai?... Mit?... hogy a kedves mamájától örökölte? Nem létezik! Régen kihalt volna a család, ha nekik is ilyen közel állnának a térdük. Gondolja, hogy közé fér majd a ló?... Na jó! Akkor üljön fel. Ne remegjen annyira, mert agyrázkódást kap a ló. Oldalról próbáljon felülni... Na, még egyszer! Most egy kicsit pihenjen, amíg kiröhögöm magamat. Kolléga segítsen neki! Emelje a lábát! Ne a magáét! Ne a lóét, hanem a társáét! Lendítse a lábát! De ha maga rugdossa ki a kollégái fogait, a lovat minek tartjuk?

Elindultunk. Szorítsa erősen össze a térdét! Látja azt a csapatot ott a kerítés mellett?... Na. Azok nem lovagolni jöttek, hanem röhögni.

Ön következik uram! Szálljon fel!... Nem, létra nincs. Próbálja nélküle... Nem a ló nélkül! Létra nélkül. Na végre! Jól ül?... Most dugja a lábát a kengyelbe!... Ne annyira, mert feltöri a térdét! Fogja meg azt a szíjat... az a fék, de nálunk egyszerűen csak kantár. Ha meghúzza, a ló lassít, ha megrántja, megáll. Ha hősiesen megrántja, a ló hanyatt fog esni.

Ügetünk... Álljon meg! Ez így nem lesz jó! Egyikük szálljon le! Vagy maga, vagy a majré! Mi az? Maga már fel is ült?... És mit lát? A ló farát? Tolatni akar? Forduljon meg! Ha azt mondom, ügetés - kapaszkodjon! Ha azt mondom, vágta - csukja be a szemét! Ha a ló visszafelé jön, felszállhat. Ügetés! Üljön lazábban. Ahogy így elnézem, a merevgörccs magához képest ipari tanuló... megállunk!

Ki akar még lovagolni?... Senki? Akkor ezzel megvolnánk! Ha mégis kedvük támadna, csak jöjjenek bátran!

Bölcsöletek

Az opera az, amikor egy fickót hátba szúrnak, és nem vérzik, hanem énekel.

Aki korán kel, keveset alszik!

A nők férfiak sem élnek tovább, csak úgy érzik.

Ideális diák az, akit nem kell megbuktatni ahhoz,

hogy belássa, mindig a tanárnak van igaza.

A csapatmunka lényege: van kit hibáztatni!

A gargalizálás kitűnő módja annak, hogy

megállapítsuk, szivárogo-e a nyakunk...

Számítástechnikát gép nélkül tanítani nem lehet,

viszont géppel sokkal nehezebb!

Ha valaki azt hiszi, hogy a múltat nem lehet megváltoztatni, még nem olvasott egyetlen önéletrajzot sem!

Szeresd az ellenségedet, be fog dilizni tőle!

Az egér nem más, mint az elefánt japán változata!

Nem a világ bonyolult, te vagy körülményes!

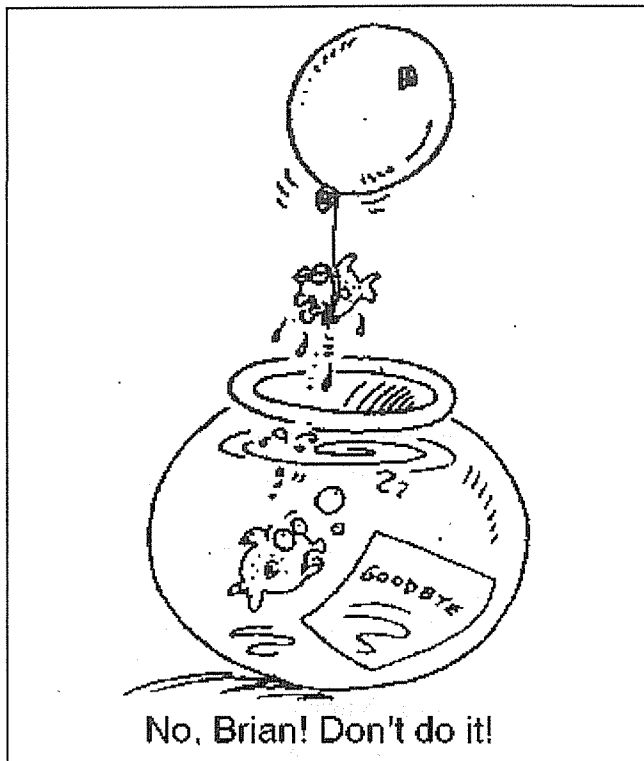
Ha azok vagyunk, amit megeszünk, én kevés vagyok, gyors és ízetlen...

A kecske éhes maradt, a káposzta meg megrohadt!

Imádom a munkát. Teljesen lebilincsel! Néha órákig csak ülök, és nézem.

Aranyköpetek

Juca, azért neked is van ábrázatod! Kicsit debil, de azért szép! (Kíra)

És még azt mondják, hogy a nőknek nincs almacsutkája! (=ádámcsutkája, Sz. Melinda)

Én inzultálom a kutyát?! Ki uszította a mérőszalagra? (FE)

Editke! Te olyan félresikerült gyerek lettél! (Sz. Melinda)

Szolidalítok! (Repi)

Olyan gyorsan beszélsz, hogy mire megfejem, hogy mit mondtál, a tájszólásod hidegen hagy! (kpet)

Vedd ducira! (=félkövérre, toothk)

Tanáraink is tudnak...

A mi delikvensünk, nevezzük Ipsének... (Wirth I.)

A következő számban a kutatásról lesz szó. Például órákig tudok kutatni a kulcsom után! (Wirth I.)

Kihúzzuk a konnektort a dugóból... (Tóth János)

Jön a tavasz, a jó idő. A barátnőm és a feleségem is szeret kirándulni. (Törőcsik)

A fáraó a múmia alapanyaga... (Wirth I.)

Óvodások mondták:

Képzeld el, voltunk az állatkertben. Az egész óvoda ott volt. Láttunk kedvesmedvét, diláfot, meg málnát, ami köpköd!

Ez egy nagyon csomós villám lett! (H. Dénes, vonal-tabló készítése közben)

Képzeld! Reggel volt busz az ellenőrön! (toothk)

Szóljal Máté tanár úrnak, majd megszobrassza! (Pocok)

Legálatlan (=illegális, toothk)

Ott egy töcske! (=tücsök + szöcske, toothk, az arborétumban)

A szem távolnézésre készült. (Vorsy)

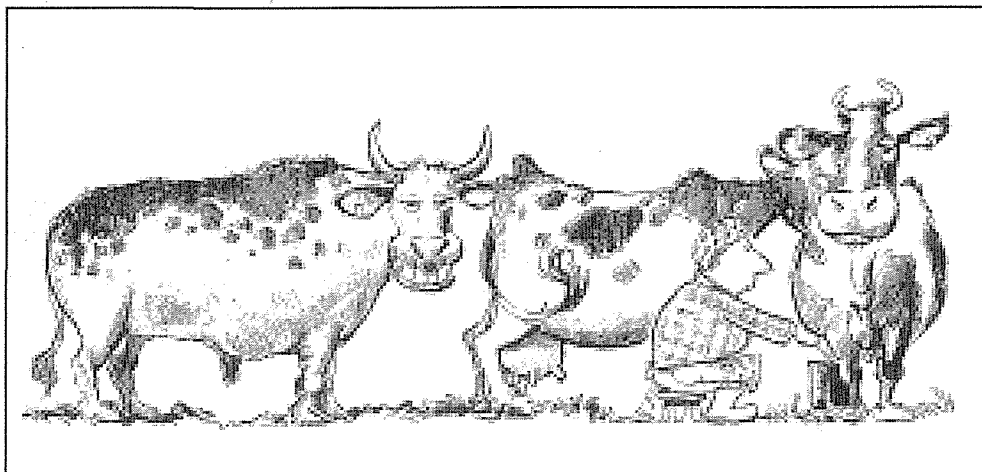
Témazárót írtunk. Hogy hívják azt? Ja! ZH! (H. Dénes)

Felsőiskolásokét, nem? (Lipi)

Úgy fúj a szél, hogy lobog tőle a füled! (Anonim)

Kész is van a mák-tabló, vagy mi a fene! (=pont-tabló, H. Dénes)

De szükek a szemeid! Kilátsz te azon? (M. Ági)

Érdekes párbeszéddek:

Szociológia órán, a választásról beszélgetve:

- Emberek! Az eső nem pártfüggő!
- Pedig amióta az MSZP van, alig esett nálunk!

Könyvtár gyakorlaton:

- Te olyan lusta vagy!
- Pszt! Nem szabad megtudniuk!

Lipi interjút készít Dénessel és Gazsival:

- Na, mondjátok!
- Hát valamit kérdezzél már!

Két főiskolás lány, könyveket olvasva:

- Nézd ezt a karácsonyi verset!
- Ó, ez nagyon jó! Rég elmúlt gyermekkoromra emlékeztet!

A SZIE-JFK legrövidebb könyvei

Lipták Balázs: Színes ruháim
 Lipcsei "Piró" Erika: Gyűlölet
 Gucci Tamás: Szájharmonika leckéim
 Kovács Levente: A borotválkozás rejtelmek
 Gyűrűk Gábor: Barátom, a fészű
 Gede Norbert: Hízókúrám
 Hajdú Dénes: Fogykúrám története
 Anderkó Kornél: Valódi szakmáim története
 Bugil Gergő: Ellenérvek a játékgépezéssel szemben
 Gulyás István: Tolerancia
 Urbán Szabó Erika: Szótlan perceim
 Siklósi Gábor: Életem a tűz nélkül
 Sándor Zsolt és Serbán Richárd: Szegénység
 Somodi Zsolt: XL-es ruhadarabjaim
 Kovács Zoltán: Visszafogott Tankcsapda koncertjeim
 Pálincás Csaba: A szemérmességről
 Kovács Kira és Czompó Judit: A stresszmentes élet titka
 Kékvölgyi Viktor és Lénárt Anita: Optimizmus
 Gáspár Csaba János: Barátom, a víz
 Tanárki Dávid: A düh
 Juhász Gyula: Az allergiamentes élet
 Jenei Károly: Egyéjszakás kapcsolataim

Aranyköpetek +

Hé! A szatyorból másznak ki az üvegek! (Zsolti)
 Zsolti! Hogyne tudnál elaludni! Te tesi órán is el tudsz aludni! (Rita)
 6. ellenőrzési pont a túrán: Meggyespele, második tehén... (Hentes Feri)
 Azt megiszagmintázhatod ám! (Bettisz)
 Satu részeg voltam. Meglepő, mi? (Dini)
 Norbi, engedd már, hagy igyon Robi is! Most akarjuk behangolni! (Zsolti)
 Olyan sajt sag van! (FE)
 Na, ez a szó milyen műfaj? (=szófaj, H. Dénes)
 Jövő héten beszéltétek? (Vorsy)
 Ha én adjunktus lennék, bemennék órát tartani! (MicRobi)
 Benned egy költő veszett el. De jó, hogy ilyen mélyen! (Dini)
 Éhes vagyok! Hallom a krumpli szagát! (FE)
 Egyáltalában (FE)
 Felsőcipőrészkészítő (Norbi)
 Illeszd be, légy szíves! Fazekas, Word előtt)
 Esik a havazik! (FE)
 Az olyan giznya! (toothk)
 Az nem a teljes részlet! (Zsu)
 Találnak majd egy kis vért az alkoholunkban! (Dini)
 Koncentrálnom kellett, hogy egyenesen tudjak menni. (Zsolti)
 Az esettanulmány is akkorára kell? (=akkorra, FE)
 Átutálás (FE)
 Ott pókok is vanhatnak! (Sz. Melinda)
 Kérek egy alma ízű ivólét! (Norbi)
 Kibügyeklik! (FE)
 Hú, de melegem van! Pedig ebben van a puska! (Nita)

Az ideális nő

Hozzáértő személyek kitalálták, hogy kis főiskolánkon össze lehetne rakni az ideális nőt a fiúkból: Gyűrűk Gabinak gyönyörű szép mandulaszeme van, Lipinek a legnagyobb fogható feneke, Izének szép barna bőre, Dénesnek a melle jó, Gazsinak meg szép a haja. Ráadásul szőke is.

Titkok titka... (II. rész)

A Boksoló. A Boksoló viszonylag ritka, a hirtelen elfogyasztott sokadik feles után lép akcióba. Az ember keze a pohárkával még fönt van, arca kissé felfelé áll, nem látja, mi van közvetlenül előtte. Ezt a pillanatot a boksoló nyomban kihasználja, és irtózatosságot nyom az illetőnek, aki menten sugárban hányni kezd. Egyébként gyáva fickó, csak meglehetősen ittasakkal mer kezdeni.

A Répaárus. És ha már a hányásnál tartunk, a Répaárust nem is nagyon kell magyarázni. Nagyon ügyes kereskedő, úgy sózza el az áruját, hogy észre sem lehet venni. Mégis több jel mutat a működésére: a hányadéokban mindig jelen levő répa, valamint a zsebben levő pénzmennyiség jelentős csökkenése egyaránt a nagy mennyiségű répa vételére utal. Az arányosság is megfigyelhető: minél többet iszik valaki, a répaárus annál több répát ad el neki suttyomban. A zsebben sokkal kevesebb pénz marad, az esetleges hányásnál pedig sokkal több répa kerül nap-, illetve holdvilágra. Árai meglehetősen változóak, mindig ahhoz a helyhez illeszkedők, amelyekben iszik az ember.

Az Aneszteziológus. Észrevétlenül becserkészi az óvatlan vigadozót, térül-fordul, először az italba csempész egy kis altatót, majd amikor az áldozat ettől enyhén dekoncentrálttá és figyelmetlenné válik, akcióba lép. Megvárja, amíg a kiszemelt célpont mélyebbet lélegzik, ekkor előugrik és az áldozat arcára szorít egy kloroformos rongyot (a modernebbek egy légzőmaszkot, amit a hátukon cipelt palackból táplálnak magasnyomású gázzal), ettől a békés mulatozó rajtaütésszerűen elalszik, kimarad a buli hátralevő részéből, reggel pedig ostobán néz és nagyon nem érti, hogy mi történt vele, hacsak nem rémlik fel neki egy gyanús sündörgő kis alak szemmel láthatóan nedves ronggyal vagy gázmaszkkal a kezében.

folyt. köv. a következő számban...

Pulykasors...

A karácsonyi ünnep a béke és a jóakarát ünnepe. Mégis hány ember gondol a pulykák millióira, akiket rettenetes körülmények között azért nevelnek, hogy levágják őket, és az ünnepi terítékre, vagy finom szendvicsekre kerüljenek. A természetben a pulykák gondolkodó és szociális madarak, de a gazdaságban a húsupért nevelt szárnyasok meg vannak fosztva az élőhelytől, a boldogságtól, és az élettől is. 3-6 hónapot töltenek el zsúfolt fogságban. Pulykák tízezrei zsúfolódnak egyszerű raktárcsarnokokba: a fertőzések, fulladások, szívrohamok megszokottak. Mivel

csak a lemészárlásuk után takarítják ki a tárhelyet, és így a saját szennyükben élnek, a vizeletükből felszívódó ammónia irritálja és károsítja a tüdejüket, és égeti a lábukat. Ennek a szerencsétlen létnek a vége a pokoli út a mészárszék felé. A ketrecekkel megtömött teherautók az év minden szakában az autópályákon száguldoznak és a szegény madarak tollát lefújja a szél. A pulykák a középső ketrecekben agyonnyomódhatnak vagy meg is fulladhatnak, mielőtt elérnék a mészárszékét.

Tudtad?

-A vadon élő pulykák 15

évig is élélhetnek és a 88 km/h-s sebességet is elérhetik.

-A húsupért nevelt pulykákat antibiotikumokkal és szintetikus hormonokkal etetik, hogy növeljék a súlyukat, és így a belőlük jövő profitot is.

-Mivel nem képesek elviselni test- és mellsúlyukat, több, mint 3 millió kap szívrohamot, amibe belehal, mielőtt elérné a mészárszékét.

-Száz ezer pulyka kb. 15 tonna trágyát termel, szennyyezve ezzel a környezetét (ammónia...)

-Nagy-Britanniában 38 millió pulykát vágnak le minden évben, csak a karácsonyi ebédre.

Az óriás

Az eső megállás nélkül szakadt. Napok óta. Hetek óta. Már senki nem tudta volna megmondani, mikor volt utoljára száraz idő. Folyékony, fárasztóan nyúlós masszává mosódtak össze az eseménytelen, idegtépő órák. Az éjszaka vacogó sötétje úgy nehezedett rá a tájra, mint fuldokló kisgyermek mellére a takaró. Ólmos csend ült a földre, és nem mozdult semmi. A kövér esőcseppek nedves, komor függönyként áztatták a földet. Csak a levegő reszketett a sártenger felett; fojtogató némaság ülte meg a koromfekete iszonyatot.

Néhányan kártyáztak, hatalmas tétekben játszva; nem számított már a pénz. Mások beszélgettek, ám szinte nem is egymásnak, hanem maguknak idézték vissza otthonaik édes képét; az együtt elköltött vasárnapi ebédeket, a kishűg csengő kacagását, a kedves mámorító közelségét. Újra és újra felrémlt bennük rövid életük minden boldogsága, s közben titkon esengő fohászt rebegtek magukban, hogy csak még egyszer visszatérhessenek szeretteikhez. Voltak, akik véresre harapdálták átfagyott, lilás ajkaikat, vagy maguk alá vizelve remegtek az árok tövében, és elfehéredett ujjakkal szorongatták keresztjeiket. Ám hitük lassan, az esővel együtt folyt le róluk. Nem bíztak már semmiben. Nem volt már vágyuk. Csak félelmeik. A legtöbben szomorú, reményvesztett hallgatásba burkolózva, lehajtott fejjel vetették hátukat a sárfalnak, és hallgatták az esőcseppek tompa kopogását a sisakjukon, vagy tejfehér, zavaros tekintettel babráltak piszkos körmű, remegő kezeikkel fegyvereiken, és lihegve szállt fel arcuk elől a deres pára. A tisztek kemény, feszült arccal járkáltak közöttük az alig hét láb mélyen, több száz méter hosszan húzódó árkok járataiban. Becsvágyón, dicsőségre szomjazva jöttek. Hősök akartak lenni. Nem is sejtették, miként válnak azzá. Először a bizonytalanság, majd a suttozó vakrémület lassú, rettentően nehéz hullámai hömpölyögtek végig az árkokon. Azóta csak ez jár a fejükben. Nem bírták másra terelni sebzett madárként vergődő gondolataikat. A felismerés most már mindegyikükben gyökerét verte; nem jön utánpótlás, sem erősítés, nem rendelnek evakuációt. Töltelékek.

Tizenkilenc éves lehetett, de senki sem tudta pontosan a korát. Nem tudták azt sem, honnan jött, mit csinálnak a szülei, van-e testvére - még a nevét sem tudták. Sohasem beszélt senkivel, soha nem kapott levelet, sosem mosolygott. Valójában egész élete így telt; érdeklődés nélkül, a semmiben. Ott lakott, abban a házban, ahol éppen akadt valami munka. Utána továbbállt, és nem tért vissza többé oda, ahol már járt egyszer. Átlagos magassága volt, átlagos külseje, átlagos volt mindenben - egy a sok közül. Nem voltak barátai, rokonai, sosem volt még szerelmes. Mindenki átnézett rajta; még az ügyeletes tisztnek sem tűnt fel, aki az ellátmányt osztotta, és minden katonához volt egy-két - hol nyugtatóbb, hol dorgáló - szava, vagy csak egyszerűen egy bátorító pillantása. Ledobta elé a csomagját, és ment tovább. Egy volt a sok közül.

De nem bánta. Nem gondolt soha semmi különösre. Nem

szeretett, nem gyűlött. Egy dolog volt csak, amire mindig szívesen gondolt. Egy fa. Vénséges vén volt, nagyon magas, kicsit görbe a törzse, girbegurba, vaskos gyökerei, hatalmas lombkoronája, amin ragyogva robbannak át itt-ott a napsugarak - akárha Isten ujjai. Vastag, kérges törzse csodálattal töltötte el a fiút. Tenyerével gyakran simította végig a barnás, recés felületet, vagy csak széttárt karral, arcát az ég felé fordítva állt alatta. Az óriás valami csendes ligetszerűségben állt, békésen és fenségesen. Szerette a fiú az óriást. Szerette nézni, mert boldognak érezte magát tőle.

De most, egy ideje, valami történt a fával. Beborult felette az ég, komor csend lett a ligetben. Hosszan, csendesen szemerklét az apró szemű eső, és mint sosem-volt könnyek, folytak le lassan az öreg törzsről. A levelei elsötétedtek, és hullottak le a földre és a száraz gyökerekre. Nem tudta, mi történhetett. Életében először érzett szomorúságot - az óriás miatt. Most is itt volt a fája alatt, és nézte. Csak nézte. Nem gondolt semmire.

Hirtelen hatalmas robajjal robbanás rázza meg az árkot, és nappali fény öntötte el egy pillanatra a senki földjét. Felriadt. Újabb robbanás. Géppuskaropogás, távoli, karcos zajok, elhaló hangok. A fiú kábán nézett körül. Társai reszkető tagokkal, lázasan csillogó szemekkel másztak ki egymás után az árokból, és vaktában tüzet nyitottak. Sorban estek el pár lépés után; a szerencsésebbek már előrébb jártak. A tiszteket nem látta semerre; néhányan maradtak csak az árkokban, ám folyamatosan húzódkodtak fel a falra, és indultak rohamra. Még mindig kótyagos fejjel, homályos tekintettel kapta vállára a fegyverét, és mászott ki az árokból. Négykézláb állt, és egy pillanatig így maradt, hogy magába zárja a látványt. Káosz. Fájdalom. Keserűség. Vér, rengeteg vér. És halál. Megrázta a fejét, kezébe kapta a puskát, és felegyenesedett. Ebben a pillanatban gránátrobbanás vetette oldalra. Sár latyakos íze tódult a szájába, és zavaros lé folyt be ruhája alá. Fázott. Lassan, óvatosan hanyattfordult, és úgy maradt. Nem mozdult. Feküdt a hátán. Fájt a sebe, amely gonoszul húzódkodott testének egész bal felén. Égett hús szagát érezte, és lassan elhaltak fülében a hangok. Helyét mintha valami csodálatos, halk, megnyugtató zene vette volna át. Ott feküdt az óriás tövében. Hullottak rá a falevelek, és apró szemű eső permetezte testét. Sötét volt a liget, és bús csend vette körül. Sírt. Halkan, vékonyan csorogtak szeméből a könnyek, végig le az arcán, ahogy a gyökerek közt fekve ázott az esőben, és nézte a ritkás lombot.

Hajnakra alábbhagyott az eső. Kis, gyászos szemekben hullott az elcsendesedett csatatérre, és mosta szét a fájdalomba dermedt arcokat. Holttestek heverték mindenütt, ameddig a szem ellátott. A fiút ekkor már vöröses, ragacsos sár és két társának teste takarta be. Senki nem vette észre, hogy eltűnt, mint azt sem, hogy ott volt, vagy azt, hogy élt ...

R.

VERS MINDENKINEK - VERS MINDENKINEK - VERS MINDENKINEK

Kovács Erzsébet: Vívódás

Szeretlek és gyűlöllek,	Ha hazudsz, hát vess magadra!
Megszüllek és megöllek,	Szívem mélyén pattan egy szikra.
Széttéplek és simogatlak,	Fölgyújtja a világot,
Te szemét, te kedves alak.	Összetöri az álmod.

Elengednélek, ha lenne eszem,	Utoljára nekifutunk,
Visszafognálak, ha lenne merszem,	Talán soká kitart utunk.
Felébresztenélek, ha elaludnál,	Bízom ebben. Szeretsz engem.
Álomba ringatnálak, ha nem akarnád.	Elveszünk a Végtelenben...

Fister Vivien: (T)ÉR

Fájdalomkéshegynyi peremén	Választhatatlan változásként
táncolunk	Rakatlan szoknyánk
Megszállva az erőt adó	Viselői vagunk
önnönmagunk	Mi magunk
Száguldj a széllal drágám	Mi magunk kedvesem.
Velem vagy.	

*Négyesi Ildikó:
Lelkem szárnyal*

Ülök az iskolában,
De lelkem messze szárnyal.
Lélekben nem itten leledzek,
Hanem a kék tengeren.

Fister Vivien: Földanya deja vu égi kötőjellel

Kivasalt szemeink	Hajtja a szél
Megrettentve a valót	Az energia gyermekeivel
Igazság szavát levetve	Játszó
Érző tartalmat	Anyaméh melegéből
Követelnek.	Sugárként kiszakadó
Gülledt felszólításukra.	Napsugarait.
Te is tedd magadévá a napot.	Láttad az esőt.
Viszonozd az érzést	Láttad az embert?
Magadból magadért	

Lelkem messze szárnyal,
Egy szép napsütéses országban.
Ott az idő most is meleg
És körülveszi a szép kék tenger.

Ülök az iskolában,
De lelkem egy tengerparton van.
A víz vad hullámain ringatózok
És nem az iskolára gondolok.

Kovács Erzsébet: Nem te szültél

Nem te szültél,	Nincsen rád szükségem,
A semmiből születtem.	Soha nem is volt!
Nem te neveltél,	Kifejlett büszkeségem,
Az égben nevelkedtem.	Pedig senki nem pártfogolt.
Nem te szoptattál,	Életem nem rontod el,
A folyóvíz itatott,	Ezt megfogadom!
Ételt nekem nem adtál,	Életem te adtad?
Nem mondtál altatót.	Letagadom!

Lelkem messze szárnyal,
A zöld pálmafák alatt.
A hőségtől megszomjazom,
S kókuszlevet kortyolgatok.

Ülök az iskolában,
S az álom lassan végeszakad.
Visszazökkenek a valóságban,
S továbbra is csak álom marad.

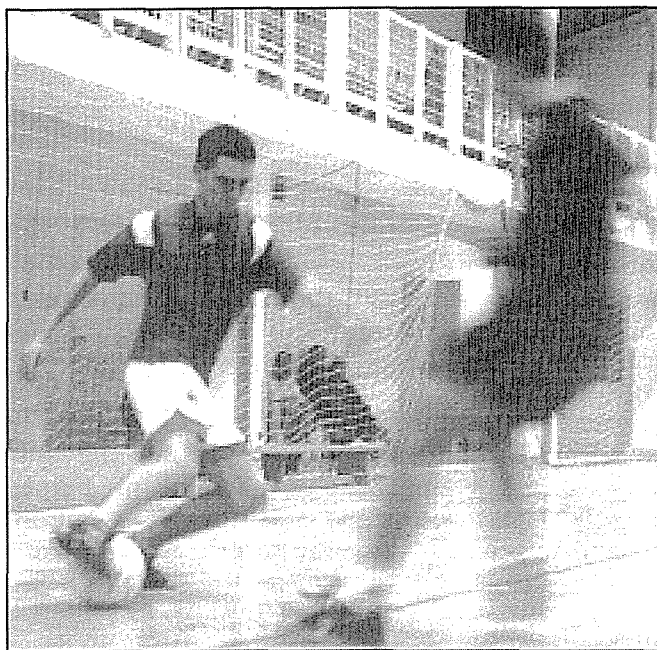
VERS MINDENKINEK - VERS MINDENKINEK - VERS MINDENKINEK

Ping-Pong NEMEK Olimpia

Második alkalommal került megrendezésre a NEMEK egyik sportrendezvénye a Coolesz Kupa. Tuti zene kíséretébe, óriási játék jellemezte az estét. A versenyt megszégyenítő módon, de komoly küzdelmek árán, az egyetlen női játékos Juhász Andrea nyerte, Második helyen Aranyosi István végzett, a harmadik helyezett pedig Hajdú Szilárd lett. Az est mókamesteri különdíját Serbán Richárd nyerte el. Várunk mindenkit további szabadidős és sportrendezvényeinkre szinttől illetve tudástól függetlenül!

Gábor

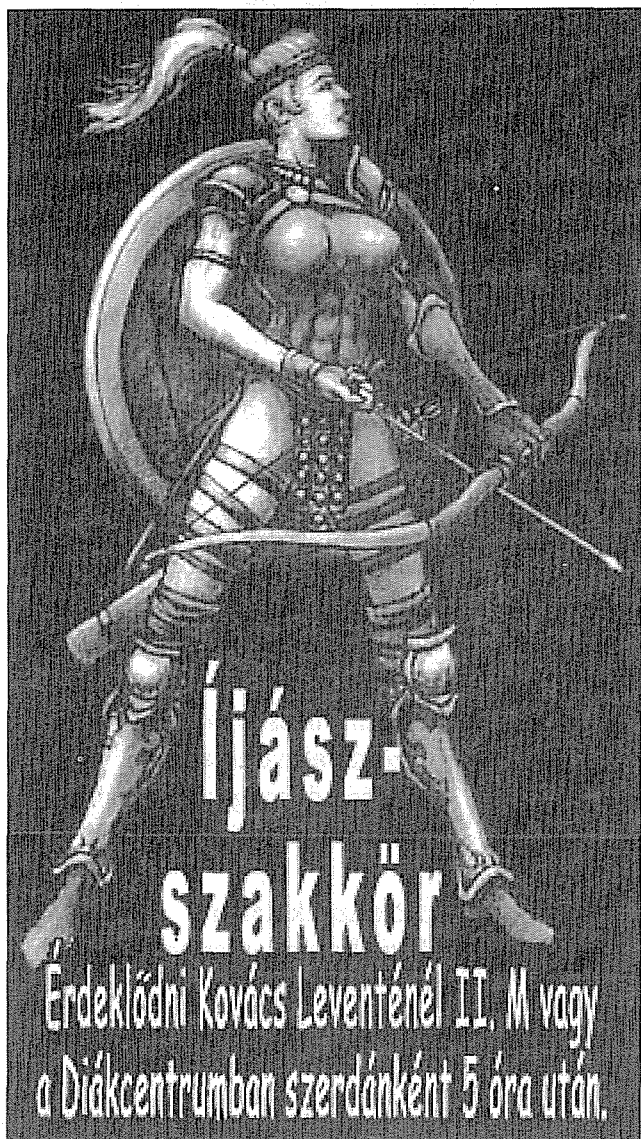
Konditerem a kollégiumban!!!

Előző számunkban olvashattatok a Hallgatói tájékoztatóban egy kezdeményezésről: egy konditerem kialakításán fáradoztak KOB-osaink.

A konditerem elkészült, korszerű gépekkel várja a mozgásra vágyókat. A többfunkciós gépeket a 132-es teremben helyezték el, oda várják azokat, akik edzésre adják a fejüket (testüket).

A teremfelügyelők, akikhez segítségért fordulhattok:

Eszik Zoltán
Pavlenka Róbert
Somodi Zsolt
Szabó Anita
Szabó Linda
Támár Adrienn
Uher Anita

*Egyszer volt, hol nem van,
avagy "Hol vár állott, most kőhalom"*

1., Jászberényi Lehel:

24 21 2 1

242-87 44

Pár héttel ezelőtt a Dunaferri jégkorongcsapata történelmi tettet hajtott végre azzal, hogy beverekedte magát kontinensünk legjobb tizenhét csapata közé. E hír talán csak a honi jégkorong szerelmeseinek, valamint Dunaújváros lakosainak szívét dobogtatta meg igazán, de egy pár sor erejéig én mégis elmerengnék valamin, ami épp e fantasztikus sportteljesítmény révén jutott eszembe.

Ha egy jó tíz éve megkérdezik tőlem, hogy mit tudok Jászberényről, valószínűleg csak Lehel kürtje és a Jászberényi jégkorongozók jutottak volna eszembe. Most, hogy itt élek lassan másfél éve, ez a kör bővült jó néhány vendéglátó-ipari egység nevével és kevesebb lett egy jégkorong egyesülettel. Lehet, hogy én vagyok kissé sekélyes (sőt ez biztos), és ezért nem látom Berény egyéb szépségeit, de nekem mégis hiányoznak a Lehel-FTC, Lehel-Dunaferri csaták. Hogy tűnt el az 1990-es magyar bajnok szőröstül-bőröstül, az a csapat, akit az alapszakasz huszonnégy mérkőzésén

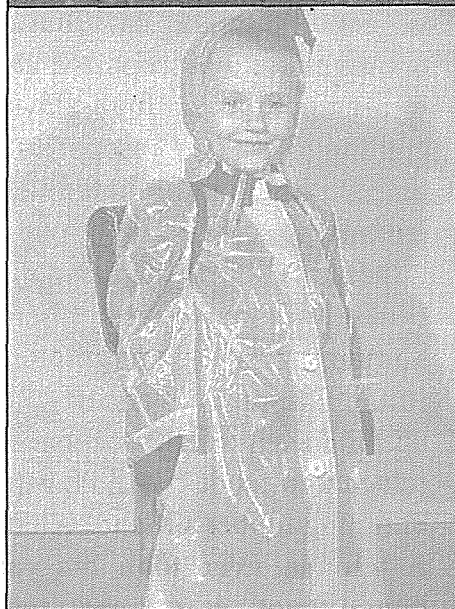
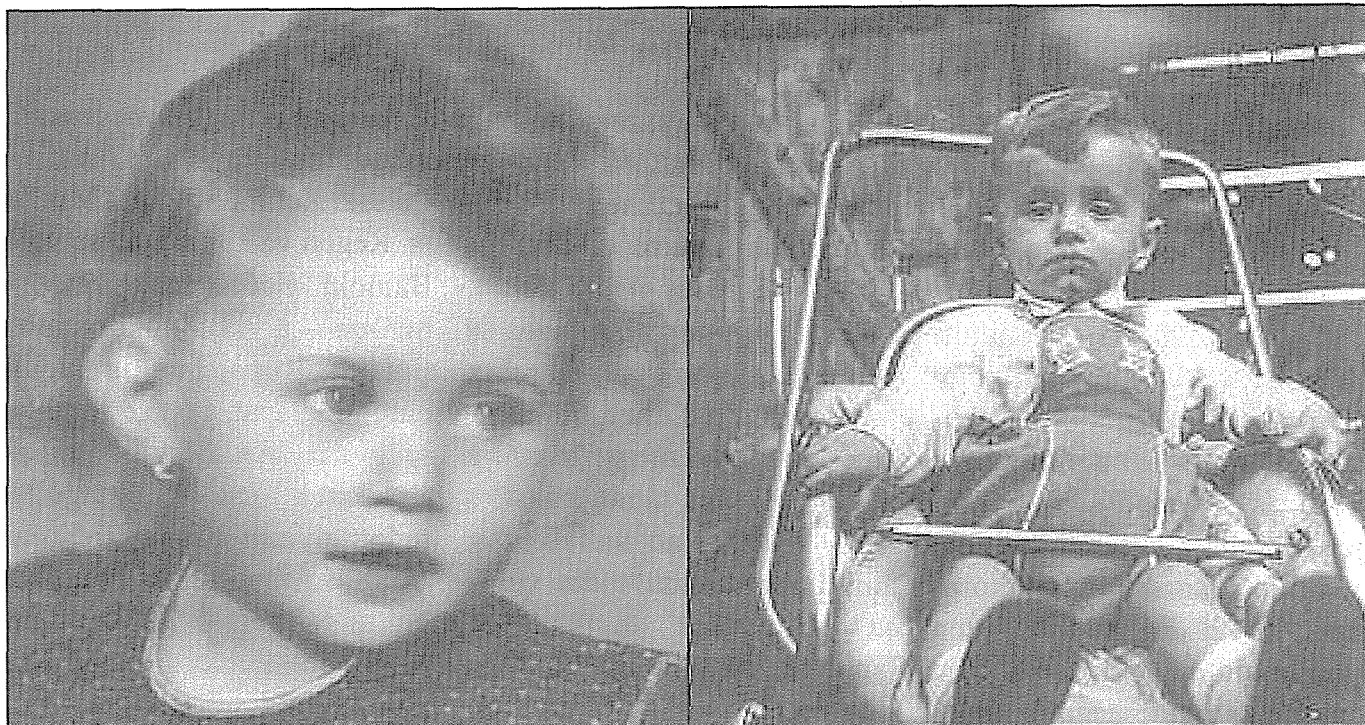
mindössze egyszer tudtak legyőzni, az aki a bajnoki döntő négy meccsén háromszor tönkre verte a Ferencvárost? A kérdés persze költői, a háttérben természetesen a pénz áll. Miután az Electrolux felvásárolta a Lehel, költségkímélés címén megszüntette a jégkorongsport támogatását, s nem akadt olyan vállalkozás, ami finanszírozni tudta volna az egyesület működését. Ismerve Jászberény gazdasági lehetőségeit, ez nem is csoda. Gondolom, az önkormányzat sem dűskál pénzben, számomra mégis érthetetlen, miért hagyták porba hullani a város egyik szimbólumának tekinthető egyesületet. Amennyire én tudom, a jelenleg sikeresen működő Alba Volán és Dunaferri költségvetése nyolcvan millió forint körül mozog, ami elért eredményeik tükrében igazán csekély. Nem akarok senkit sem hibáztatni, tisztában vagyok vele, hogy hiába lenne igény a minőségi hokira, pénz sehol sincs errefelé. Mégis szomorú látni egy csapat, egy város leépülését, elnéptelenedését.

Tizenkét éve még Pavell Mihonyik, Oleg Vaszjunyin, Donyika, Vlaszov, Pukarjov húzta a Lehel szekerét, de itt

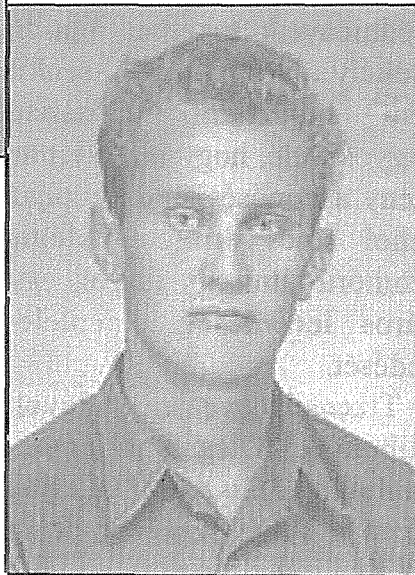
ütötte a pakkot a kilencvenes C csoportos vb 7. csapatból Leleszi Zoltán és Pápai Miklós is. Régen volt, tán igaz se volt. Bajnoki elsőségének köszönhetően a Bajnokcsapatok Európa Kupájában is indulhatott a csapat, s ott sem vallott szégyent. Az osztrák bajnok Feldkirch csak egy góllal tudott nyerni ellene (6-5), az olasz Bolzano elleni döntetlen volt a csúcs (5-5), a jugoszláv Medvescsák már túl nagy falat volt (7-4). Csak a miheztartás végett, Ausztria és Olaszország ekkor a B csoportos vb-n szerepelt, míg Jugoszlávia épp megnyerte a C csoportost, azt, ahol mi hetedikek lettünk...

Mára már a jégpálya is bezárt, minimális esélyt sem hagyva maga mögött a feltámadásra. Vannak a sportban egyszeri, megismételhetetlen csodák. A ZTE nem veri meg többet a Manchestert, a Vác se nyer több magyar bajnokságot, és a Lehel sem játszik többet a Bajnokcsapatok Európa Kupájában, csak egy apró fénysugár szórja gyenge fényét, s ki nem alszik, mert ki nem alhat, mert a neve remény.

Csaba

Balra
dr. Harmat Mária,
fölötte
Nagyné Paksi Margit,
mellette
dr. Antal György,
jobbra
Kadosa Lászlóné,
lent
dr. Farkas Ferenc.

*Elérkeztünk tanáraink fiatal-
kori fényképeit bemutató soro-
zatunk utolsó részéhez. Remél-
jük, mindenkinek tetszett ez a kis
"kiállítás"!*

*Természetesen következő szá-
munkban is lesz hasonló rovat,
de ez legyen inkább meglepetés!*